

[Waldorff]

eller næste år igen skal vi have lavet et bestemt stykke anlægsarbejde – og det kan f.eks. være de naturstier, man altid skriver om – men hvis vi nu lader være med at sætte det på de kommende års budgetter, kan vi jo i stedet bruge de langtidsledige til at lave det, og så får vi statslig støtte, og så kan vi skære ned på den side af vores kommunale udgifter. Jeg mener ikke, man har nogen garanti mod det, og jeg mener faktisk, det er nogle ting, der foregår.

Chr. Christensen (KrF):

Dette lovforslag er absolut ikke problemfrit. Det er klart kommet til udtryk fra de tidligere ordførere, ikke mindst i hr. Waldorffs, fru Lone Dybkjærs og hr. Hans Jørgen Holms indlæg. Jeg skal ikke gentage de problemer, der er rejst her; jeg deler dem, og jeg ser hen til, at vi i udvalget kan få dem nærmere belyst.

Vi forstår godt, at dette her må ses i sammenhæng med jobkabelslovgivningen, og det er vel også rimeligt, når man overvejer en vis form for harmonisering af støtten størrelse.

Principielt vil vi sige, at det må være en god ting, at der skabes mulighed for at give op til 2 måneders undervisning i løbet af arbejdstilbudsperioden. Det er rigtigt, som det er anført i bemærkningerne, at det giver de ledige muligheder for at forbedre deres kvalifikationer, og alt hvad vi kan gøre i den retning, mener vi er positivt.

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Jeg tror, det var fru Mimi Stilling Jakobsen, der sagde, at dette forslag ikke fremsættes med nogen synderlig begejstring fra regeringens side, og deri har fru Mimi Stilling Jakobsen ikke helt uret. Sagen er nemlig, at dette forslag afdækker et meget alvorligt problem på det danske arbejdsmarked, nemlig det problem, samfundet står over for med mange tusinde borgere, som har været i arbejde tidligere, da der var arbejde at få, men som i dag står i fare for at miste deres tilknytning til arbejdslivet.

Arbejdstilbudsordningen er en nødløsning på et meget, meget svært problem. Jeg mener ikke, det er nogen dårlig nødløsning, men det er klart regeringens opfattelse og, som det er fremgået af debatten i dag, også partiernes opfattelse, at det er bedst, hvis man

kan sikre, at alle mennesker, der ønsker at arbejde, kan få et arbejde på normale vilkår i samfundet. Men sådan er situationen ikke i dag, og derfor er diskussionen ikke, om vi ved at sige nej til arbejdstilbudsordningen kan sikre fuld beskæftigelse. Diskussionen må gå ud på, hvad man vil sætte i stedet, hvis man ikke har en ordning af denne karakter. Det er der i virkeligheden kun to ordførere der har givet et svar på. Et meget radikalt svar blev givet af VS, som har den opfattelse, at samfundet skal betale sig fra problemet simpelt hen på den måde, at man bare skal lade folk gå på understøttelse år ud og år ind. Et lidt mindre radikalt svar blev givet af fru Lilli Gyldenkilde i retning af, at man skulle gøre noget godt for de langtidsledige ved at vente så længe som muligt med at give dem et arbejdstilbud.

Jeg vil gerne sige til begge disse løsningsmodeller uanset radikaliteten, at regeringen er uenig. Regeringen er faktisk af den opfattelse, at vi skal sætte ind så tidligt som overhovedet muligt med at skaffe folk et arbejde.

Så kan hr. Hans Jørgen Holm have meget ret i, at det er svært at leve op til den målsætning, at der er meget store praktiske problemer, ikke mindst i betragtning af den almindelige afmatning beskæftigelsesmæssigt set i samfundet. Derfor burde i virkeligheden kræfterne koncentreres om, hvordan vi løser det problem at skaffe disse arbejdspladser frem. Ét problem er, hvordan vi kan gøre ordningen noget mere tiltrækkende for den private sektor. Et andet er, hvordan vi kan sikre, at kommunerne får rigere mulighed for at sætte mere varige arbejdspladser i gang. Et tredje er, hvordan vi kan sikre, at indholdet i arbejdstilbudsordningen bliver mere kvalificerende.

For så vidt angår det første problem, er en ajourføring af støttesatserne, som jeg har været inde på før, selvfølgelig en del af løsningen.

For så vidt angår det andet problem, er jobkabelsforslaget afgjort en del af løsningen, hvad også de kommunale organisationer har fremført.

Hvad angår det tredje problem, er dette, at man kan indlægge, hvis det ønskes, uddannelse i arbejdstilbudsperioden, en del af svaret.

Flere ordførere har været inde på, hvad det er for en uddannelse, vi taler om. Til